

De natuur roept! (Nature Calls)

Artikel uit Nepali Times (vertaald)

Ongezuiverd afvalwater dat zo in de Manohara rivier in Kathmandu terecht komt. De rivier voert ongezuiverd afvalwater, kadavers, afgedankt plastic etc. met zich mee en komt zo in rivier de Bagmati terecht.

Foto: Bikram Rai

Na een cholera epidemie in 2010, stierven zo'n 300 mensen aan cholera. De regering werd tot actie gedwongen. Met hulp van UNICEF werd een actie gestart om alle districten in Nepal 'ontlasting-vrij' te maken. Deze ingreep heeft vele duizenden levens gered.

Een toilet is niet langer een plaats waar je je ontlasting kwijt kunt. Het is een plaats geworden waar je je gezondheid bewaakt. Aan het einde van de actie waren er in meerdere districten, inclusief Lalitpur, geen open riolen meer. Tegenwoordig hebben ongeveer 97% van alle Nepalese gezinnen een toilet.

Deze campagnes hebben ook zo hun tekortkomingen. Veel toiletten worden slecht onderhouden en hebben geen waterspoeling. Siddhi Shrestha van UNICEF: *"De vooruit gang in Nepal wat betreft sanitatie is een groot succes. Het heeft de instelling van mensen veranderd, een toilet thuis is een zaak van trots geworden in plaats iets van grote noodzaak."*

Het resultaat ten aanzien van de gezondheid is dramatisch te noemen. In 2011 stierven er nog ongeveer 7000 kinderen als gevolg van diarree en uitdroging, een direct gevolg van vervuild water. Dit was de derde belangrijkste reden voor het overlijden van kinderen onder de 5 jaar. Vorig jaar was dit getal al gezakt naar ca. 1000 kinderen. Maar Bhusan Tuladhar van UN-Habitat waarschuwt: *“Alhoewel we dit succes toejuichen, moeten we nu werken naar een oplossing voor datgene wat in de toiletten is opgeslagen. Dit moet op een juiste manier worden verwerkt.”*

Inderdaad, een gat in de grond als wc en ook stedelijk afvalwater zijn nu een serieuze oorzaak van gezondheidsproblemen in Nepal geworden. Kathmandu is nog een van de 22 overblijvende districten die nog niet ‘openbaar ontlasting-vrij’ zijn. Het struikelblok van de hoofdstad is, dat de rivieren vergiftigt zijn en de luchtkwaliteit bijzonder slecht is. Hierdoor is de stad een symbool geworden van het falen van de overheid. Er zijn slogans en kleine opschoonprogramma’s, maar geen politieke wil om deze crisis op te lossen. Andere steden behandelen het afvalwater en zorgen voor een goede afvalverwerking, maar Kathmandu is niet zo’n stad. Het is afstotend en gevaarlijk voor haar inwoners geworden.

Nepal heeft op korte termijn rioolwaterzuiveringsinrichtingen nodig en een systeem om het slib te verwerken. Door de afwezigheid van initiatieven van de regering, pakken ondernemers deze uitdaging op door het afvalwater te zuiveren en er biogas van te produceren. Ook zetten ze een vuilophaaldienst op, van waaruit materialen hergebruikt worden. Bipin Dangol, van de Environment and Public Health Organisation (ENPHO) zegt: *“Het wordt tijd om verder dan toiletten te denken. Totdat het menselijke afval op een veilige manier uit het milieu wordt verwijderd, lopen we gezondheidsrisico’s.”*

(uit Nepali Times, Sinia Awala, 8 juni 2018)